

A bélyeg íze

Idejét se tudom, mikor kaptam rendes, hagyományos („papír alapú”) levelet vagy képeslapot. Már régóta kizárólag elektronikus levelezek, gondolom, Olvasóink közül is sokan vannak így.

Volt idő, hogy minden hónapban több négyzetméternyi bélyeg ment át a kezem között, még a kilencvenes években. Meglehet, a bélyegeket nem négyzetméterben mérik, de ha kiteregettem volna a Meteor feladásához szükséges havi bélyegadagot, akkor egy négyzetméter biztosan be lehetett volna vele teríteni. Talán kettőt is. De soká tartott, mire az 1500–1600–1700 darab Meteort beborítékoltuk, majd „felnyalaztuk” a megfelelő címletű bélyeget! Azaz dehogya is borítékoltunk – burkolunk! Jobban mondva a Meteor köré hajtogattunk egy A4-es lapot, amit öntapadó címkével (akkori nevén: nyalókával) fogtunk össze. A művelet nem kis kezűgyességet kívánt, nem is sikerült mindenkinek a papír pontos „előfeszítése”, ezért aztán bezsákolás előtt még egy végső rázogatós tesztnek kellett alávetni a küldeményeket. Ha a Meteor kicsúszott, biztonsági ragasztással kellett megerősíteni a „burkolmányt”. Természetesen még a feladót is rá kellett bélyegezni, majd azt, hogy „nyomatvány”, később meg azt, hogy „hírlap”. Nagyon sokszor alakult úgy, hogy késő éjjel végeztünk a munkával. Ez még mindig jobb volt, mint az ősidőkben, a nyolcvanas években, amikor spárgával kellett átkötni a borítékokat, hogy a postások ellenőrizni tudják a tényállást. Valóban nyomtatott füzet van a borítékban, nem pedig szerelmes levél, eredeti Petőfi-kézirat, ezüst cigarettatárca, netán aranyrúd? Utóbbi esetekben ugyanis magasabb díjszabás érvényes.

Már én magam is kezdem elfelejteni a régi szakszavakat és a régi műveleteket, mert már jó ideje, úgy 1998 óta előre nyomtatott borítékokkal dolgozunk, és az áll rajtuk, hogy „díj hitelezve”. Vagyis a Postával szerződve vagyunk, már nincs szükség bélyegre.

Nagyjából három évtizede van közöm a Meteor postai feladásához is, ez idő alatt sokszor érezhettem magam amatőr postásnak – segítőársaimmal együtt. A kilencvenes évek elején, amikor nagyon pénzzsűkében volt az MCSE, többen is nyakunkba vettük a fővárost, és saját kezűleg kézbesítettük az aktuális Meteort. Az én adagom olyan 60–70 cím volt.

„Meteor-burkolás” 1995-ben, az MCSE akkori főhadiszállásán, a Bartók Béla úton. Akiiket fel lehet ismerni (balról jobbra): Sebők Petra, Pintér Szabina, Csák Balázs, Porhanda Zsolt, Kovács Zsolt (az előtérben), Tepliczky István, Kereszturi Ákos, Mizser Ábel, Mizser Csongor, Majnik Szabolcs, Skobrák Judit

Amikor tehetjük, ha nem is csillagászati, de legalább úrkutatási témájú bélyeget szereztünk be a postán. Az 1991-es, 12 Ft címletű Ulysses bélyeget bizonyosan rendszeresen használtuk bérmentesítésre. És persze munka közben megcsodáltunk egy-egy bélyeget, mert a magyar bélyegek híresen szépek.

A nagy össznépi borítékolások 2011 szeptemberétől megszűntek – azóta a Lapterjesztő professzionális gépei fóliázzák a Meteor-számokat, és a kézbesítéssel sincs semmi dolgunk. Profibbakk lettünk ezen a téren. De néha ezért hiányoznak a nagy közös postázások.

Mizser Attila